

„Non omnis moriar”

Nagy Gáspárra emlékeztünk

„Nem halok meg egészen”. Horatius szavai a költő halhatatlanságáról elsősorban a versek által létrejött halhatatlanságra vonatkozik. Nagy Gáspárra emlékezve azonban megtapasztalhatjuk: nincsenek művek a maga teljességében megélt élet nélkül. A költő élete a versekben „foglaldók össze”, s ezért lehetnek „ércnél maradandóbbak”.

FELSZENTELTÉK A KÖLTŐ SÍREMLÉKÉT
(2008. MÁJUS 3.)

Nagytilajban Veress András szombathelyi megyés püspök szentelte fel Schall Nándor, városunk kőfaragó mestere által készített sírkövet. A sírkövön egy idézet:

„... a remény sohasem meghaló, ha minden utolsó szalmaszál ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ...”

A püspök atya szavai szerint az élőknek van szükségük a síremlékre, hogy legyen hol megállniuk, emlékezniük. Egy ilyesfajta „megállásra” került sor a nagytilajai művelődési házban, ahol összegyűltek a költő barátai, tisztelői. Juhász Judit, a Magyar Katolikus Rádió vezetőjének köszöntője után Petrik Béla, Ágh István, Orosz István, Szokolay Sándor, Szakolczay Lajos és Görömbei András idézték fel Nagy Gáspár emlékét.

Itt adták át az Életünk című folyóirat Nagy Gáspár-díját Czako Gábor írónak.

A NAGY GÁSPÁR
VÁROSI KÖNYVTÁR
(2008. MÁJUS 7.)

Budakeszi városi könyvtára bensőséges ünnepség keretében fel-

vette Nagy Gáspár nevét. A „névadót” Nagy Gáspár utolsó CD-jéről elhangzott verse után Tagai István nyitotta meg. Béresné Dávid Magdolna, a könyvtár igazgatója köszöntötte Nagy Gáspár családját, az irodalmi élet kiválóságait, a könyvtár szakma képviselőit, majd felidézte a könyvtár történetét. Budakeszin 1960-ban alakult könyvtár, s 1963-ban nevezték ki az első könyvtárost, Pongor Istvánné, Márta nénit. 1970-től Budai Járási Könyvtárként működött. 1983-87 között Dr. Bartos Éva vezeti, 1986-tól Nagyközségi Könyvtár. A '90-es évek „információs robbanásával” az intézmény a kezdetektől lépést tartott. Nagy Ferenc vezetésével nálunk gépesítették először a könyvtári munkát. Ekkortól nevezték „Könyvtár és Információs Szolgálat”-nak.

Mostantól elsődleges szempont a minőség. Nagy Gáspár nevének felvétele is ezt kívánja jelezni. Fontos szempont lesz életútjának és műveinek gyűjtése, és a könyvtárban – melynek új emblémáját a neves garfikus, Orosz István tervezte – emléksarok rendeznek be.

Mi a költészet szerepe Magyarországon? – kérdezte a költőtől egy lap 2004-ben. Nagy Gáspár válasza: „A legszemélyesebb műfaj. Különösen fontos, hogy a költő az életével a tetteivel is igazolja azt, ami ott van a papíron”. Nagy Gáspár ilyen költő volt – zárta szavait a könyvtár igazgatója.

Ezután Szabó András szavalt Nagy Gáspár verseit. A gyönyörű szavak észrevétlenül fogták körül a hallgatóságot, s teremtettek

közösséget a hallgatóság minden tagja között: maga az Irodalom mutatta meg arcát.

Ezután Görömbei András irodalomtörténész szólt. Elmondta: Budakeszi önmagát becsüli meg azzal, hogy Nagy Gáspárról nevezze el könyvtárát. Nagy Gáspár tette a magyarság továbbéléséhez elengedhetetlen: a költészetet nem becsülő korban megmutatta, hogy mit ér „egy élére állított vers”. Nem ismert vesztett ügyet, és a legnagyobb mélységből is mindig cselekvésre szólított bennünket.

Végezetül Keresztes Dóra és Petrik Béla a család jó barátjaként az együtt töltött mindennapokat idézte fel, majd az ünnepség végén ismét Nagy Gáspár olvasta verseit CD-ről.

A NAGY GÁSPÁR EMLÉKTORNA
(2008. MÁJUS 8.)

A költő játékos ember volt, nagyon szerette a focit. Mindazon közösségek, amelyekben Nagy Gáspár oly nagy örömmel rúgta a

bőrt, ezen a verőfényes szombati napon a zöld gyepen álltak csatasorba, hogy megmérkőzzenek egymással. Eljött a pannonhalmi öregdiákok két csapata, eljöttek az írók, a Magyar Katolikus Rádió munkatársai, s méltó kihívói voltak a hazaiak két együttesének. Méltó kihívói voltak ugyan, de megszorítani nem sikerült őket, hiszen egymás ellen játszották a döntőt. Végül nagy csatában a Barackos fiatalabbik csapata kerekedett felül, s nyerte meg a tornát. Az idősebbek csapatából került ki a gólkirály Orosz István személyében.

Együtt volt minden, ami a fociban szép és jó: az izgalmas küzdelem, sok szép gól, kitűnő kapusteljesítmények – külön említendő Mészner Antal, a Fidesz-KDNP képviselője – a csapatjáték, a lelkes drukkerok, s nem utolsó sorban a terített asztal, a gulyásleves és a sör. Megannyi találkozás, beszélgetés, ismerkedés. Irodalom – maga az élet.

szjm

A Budakeszi Könyvtár 2008. május 7-én felvette Nagy Gáspár Kossuth-díjas költő, író nevét.

A könyvtárban kialakítottunk egy helyet, ahol meg lehet tekinteni Nagy Gáspár életének legfontosabb helyszíneit, eseményeit megörökítő fényképeket, alatta pedig a költő műveit illetve a róla szóló irodalmat helyeztük el. Ennek a technikai kivitelezéséhez nagy segítséget kapott a

könyvtár Bernáth Bélától és Csikós Lászlótól, a névadó ünnepség megrendezéséhez szükséges technikai feltételek kialakításához pedig az Erkel Ferenc Művelődési Központtól és a GAMESZ dolgozóitól.

Az ünnepség után a meghívottakat állófogadáson látta vendégül a Budakeszi Önkormányzat, ennek figyelmes és elegáns lebonyolítását a Fody Party Service végezte. Az ízletes és mutatós szendvicsek fogyaszt-

tása közben többféle finom budakeszi bor mellett beszélgettek a vendégek.

A Somlai Ferenc, Schrotti János és Rajnai László által felajánlott borokból még azoknak a kedves vendégeknek is fog jutni, akik jelenlétükkel megtisztelik a könyvtár május 30-i rendezvényét. Ekkor mutatja be Szakolczay Lajos az „Ameddig temetetlen holtak lesznek ...” című néhány napja megjelent könyvét, amely egy Nagy Gáspárral készült hosz-

szú interjút közöl sok kép és egy hangzó CD kíséretében.

Nagyon köszönjük a programban közreműködő Keresztes Dórának, Görömbei Andrásnak és Petrik Bélának az emlékezetes beszédeket, a Czövek Erna Zeneiskola tanárának és növendékeinek a zenei műsorszámokat és mindenkinek köszönjük a névfelvételei ünnepség megrendezéséhez nyújtott segítségét.

A Nagy Gáspár Városi Könyvtár dolgozói